

Cocoșii

Într-o ogradă își duceau viața mai multe găini și doi cocoși. Până nu demult toți se înțelegeau ca o mare familie, dar de la o vreme cei doi cocoși se certau zilnic.

– Trebuie să fie un șef! Asta e prea de tot! Eu sunt cel mai puternic, deci eu voi fi șef! spunea primul cocoș.

– Ba eu trebuie să fiu șef! Eu am fost primul aici și pe mine mă ascultă toate găinile! zise înciudat al doilea.

Oricât s-au certat, n-au ajuns la nici o înțelegere. Nici unul nu voia să renunțe la șefie. Așa că s-au luat la bătaie. Și atâta s-au bătut, până ograda s-a umplut de pene.

Unul din ei, fiind mai puternic, l-a bătut pe celălalt și l-a alungat de acolo. Găinile s-au adunat în jurul învingătorului și au prins a-l lauda.

Dar cocoșul învingător voia ca și cei din curtea vecină să afle despre puterea și faima sa. Atunci, a zburat pe acoperișul magaziei, a bătut din aripi și a cântat cu glas răsunător:

– Priviți-mă, l-am bătut pe celălalt cocoș! Nu se află alt cocoș pe lume care să se măsoare cu mine!

Nici nu a apucat să-și termine bine strigarea, că un vultur ce tocmai zbura deasupra ogrăzii a coborât din înalțuri mai repede ca o săgeată, l-a înșfăcat și s-a înălțat în văzduh, ținându-l strâns în ghearele sale, bucuros de prada neașteptată.

Astfel, cocoșul învins a devenit șef peste ogradă, chiar dacă nu era cel mai puternic.

**E mai bună înfrângerea cu smerenie,
decât biruința cu mândrie.**

Privighetoarea și păunul

Un păun își dorea foarte mult să-și facă prieteni. A încercat să se împrietenească cu un vultur, și-a făcut curaj și i-a spus:

– Cinstite vultur, nu ai vrea să fim prieteni?

Vulturul, văzându-i coada frumoasă, se gândi că toți vor lauda frumusețea păunului și l-a refuzat, spunându-i:

– Cum ai putea să fii prietenul meu, când nu poți să te ridici la înălțimea mea?!

Păunul se îndreptă atunci spre un porumbel. Dar nici el nu a vrut să-i fie prieten, spunându-i că nu ar putea să fie prieten cu o pasăre atât de frumoasă, care are o coadă în care strălucesc toate culorile lumii. Măhnit, păunul se gândea că frumusețea nu-i ajută la nimic, atâta vreme cât nu are și el pe cineva apropiat.

Mergând prin toate colțurile lumii, cu speranța că-și va face și el un prieten, la un moment dat auzi un tril frumos, frumos de-ți stătea inima în loc. Când colo, glasul minunat venea de la o pasăre mică, cenușie. Păunul nostru a fost foarte impresionat de trilarile privighetorii și cu emoție s-a apropiat de ea:

– Un cântec mai frumos decât al tău nu am auzit niciodată!

– Nici eu nu am văzut un penaj mai frumos ca al tău, spuse cu admirație privighetoarea, și am văzut multe la viața mea!

Și, din vorbă în vorbă, s-au cunoscut și au devenit buni prieteni...

**Prietenia sinceră e lipsită
de rivalitate și invidie.**

